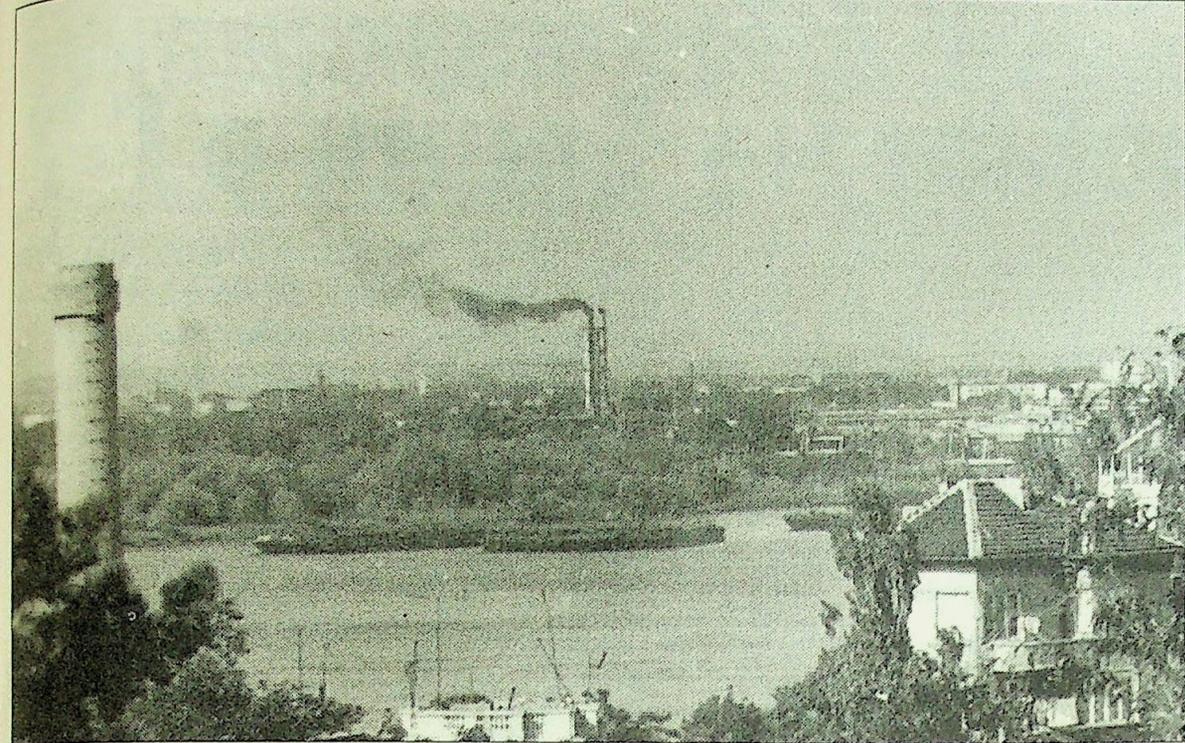

Русенци пак ще се жалват на

Гюргевският химколбинат

ГЮРГЕВСКИЯ ПОП

В най-замърсения български град 20 милиона еколева лежат на улицата

АТАНАС ДОНЕВ

В началото въздухът беше чист. После румънците си построиха завод. Мръсен завод. И за тях, и за нас. На тях им носи белодробни заболявания и валута, на нас - само белодробни заболявания. На нас и на децата ни. Гриша Филипов и Петър Петров отсякоха - Русе не се обгазва. Тодор Живков не пожела или не се реши да се скара с покойния Чаушеску. БКП обрече най-европейския и двестахиляден тогава български град на гибел. Така повеляваше интернационализмът.

На русенци им писна. Излязоха на улицата. С децата си. И писаха на Горбачов. Вдигна се шум - поетите съчиниха стихове, режисьорите снимаха, някои ги биха в градинката пред „Кристал“, появиха се екодисиденти. После интернационализмът си отиде... А начеващи и напористи екодейци направиха кариера - във велики и не толкова велики събрания. Премисери обещаваха, депутати се клеяха, нароиха се екогласности и зелени партии.

А русенци чакат. Даже вече им поомръзна да чакат нечий подпис. Защото

много подписващи се изредиха

Сега чакат подписа на Беров. Не за да сире отерещното проклятие. Ясно е, че няма да може. Много сме слаби, за да го сирем. Далеч по-скромни са надеждите - подпис за подслоняване на апаратура за над 20 000 000 лева, подарена ни от другите - тези, които дишат чист въздух и имат пари. И които разбраха без много приказки, че се нуждаем, подариха ни я - модерна екоапаратура - модерна и скъпа. Надеждна и функционална, мобилна и стационарна. В Русе няма подходяща сграда, в която същата тази подарена техника да функционира. Преди пречеше интернационализмът, сега на т. нар. държавен апарат просто не му пука.

Апаратурата на РИОС - Русе, е уникална - по възможности и по съдба. Само атомният абсорбционен спектрометър струва 50 000 еко, стационарната и мобилната станция съответно по 4,2 млн. и 4,6 млн. лева. Пак по програмата ФАР за Русе пристигна йонхрома-

тограф за 60 000 еко, който има възможности за светкавичен анализ на въздуха по показателите „хлор и хлорни съединения“. Наличните уреди позволяват пълен анализ на въздуха. В същото време общината плаща на частната екологична лаборатория „Анализ +“ по 10 000 лева за еднократен анализ. Поради липса на средства такъв се прави веднъж на два-три месеца.

И това при почти ежедневни трансгранични и наши си замърсявания, които данъкоплатецът не само плаща, но и усеща - с ноздрите, с очите, с дробовете си.

На 3.XII.1992 г. директорът на РИОС - Русе, инж. Светлозар Георгиев с докладна записка информира екологичното министерство, че в Русе

има подходяща сграда

за единна лаборатория на инспекцията. С 30 стаи на два етажа, 20 от които ще са за лабораториите. За съжаление тя е държавна собственост. (Адресът - ул. „Байкал“ 10.) Иначе е одобрена и от министър Босевски, и от екоспециалист на програмата ФАР, който обещава технологична и финансова безвъзмездна помощ за ремонта. От своя страна екологичният ни министър обещава още 3 милиона лева за доизкусуряване, щом приключат формалностите по прехвърлянето на собствеността във владение на общината. На 13.VII.1993 г. министър Валентин Босевски внесе преписката в Министерството на финансите, което трябва да прехвърли сградата на община - Русе. До 1.IV.1994 г. документът „отлежава“ във ведомството на Стоян Александров, за да бъде върнат на русенския областен управител Кирил Блъсков с уточнението, че той е упълномощен да се разпорежда с държавното имущество в поверената му област. Да, но министър-председателят

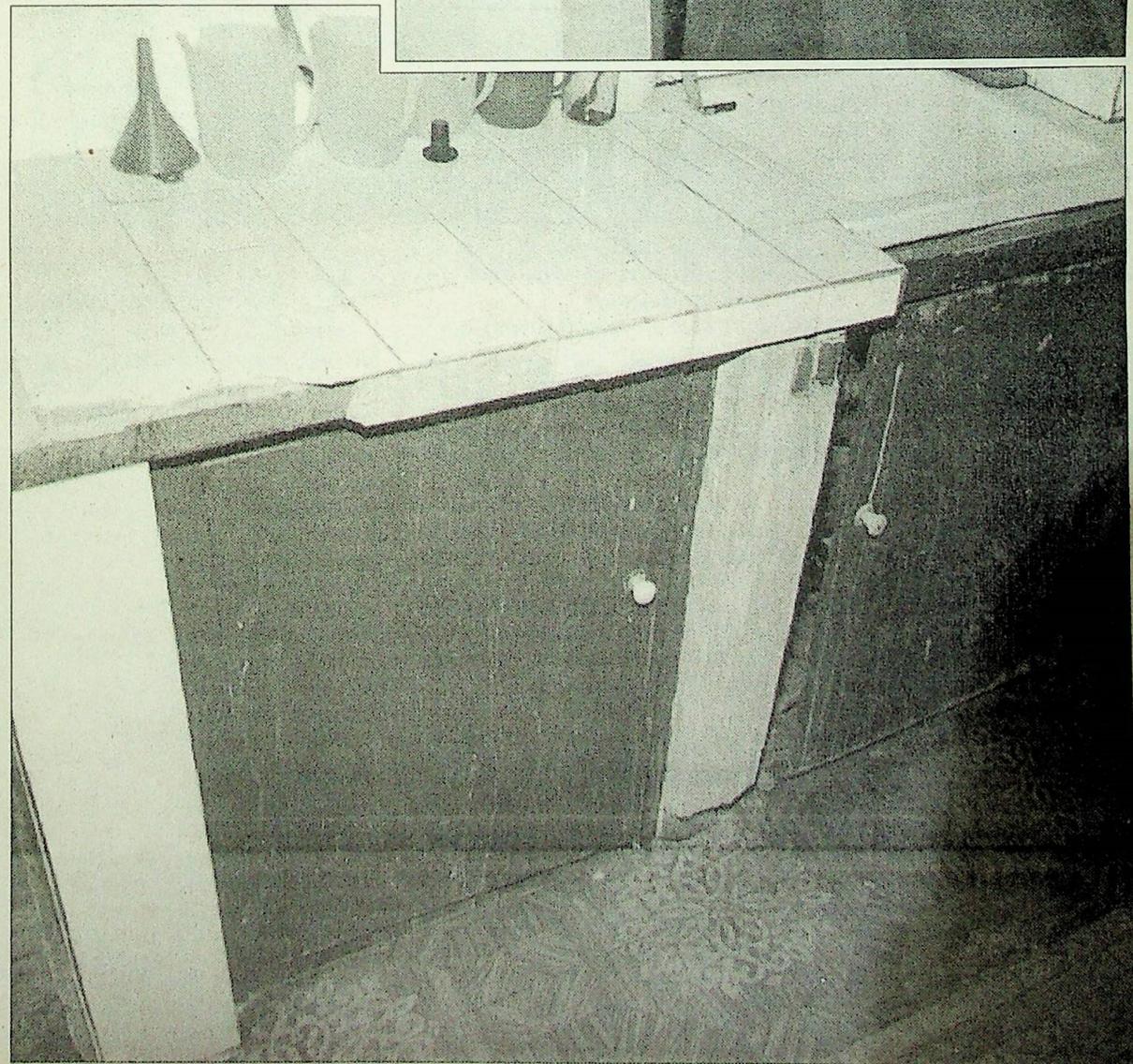
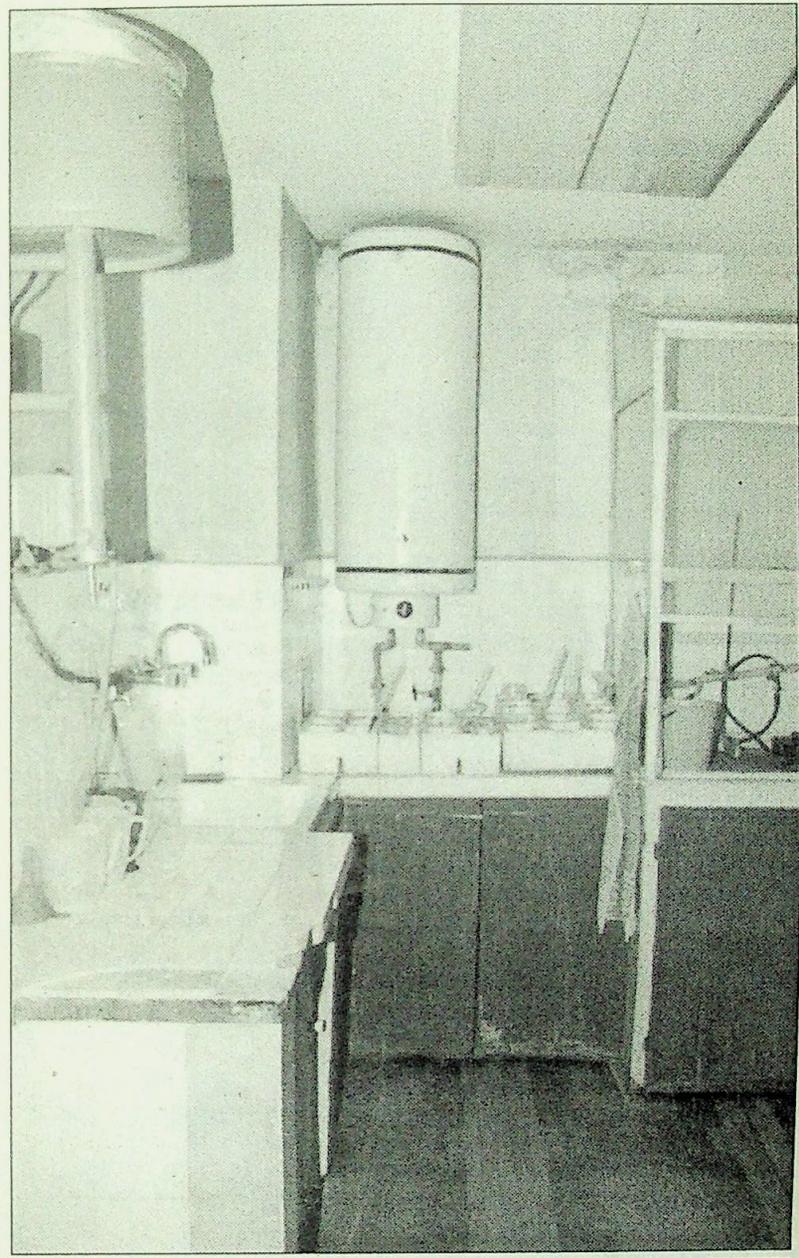
Беров трябвало да упълномощи областния шеф

да върши тази високоотговорна работа с нарочен подпис. Такъв все още няма.

И докато държавните ни мъже умуват, безвъзмездно предоставена ни апаратура е разпръсната на

няколко места в града и практически е неизползваема. Част от нея се намира на партерен етаж в русенски жилищен блок, даден за ползване от РИОС, друга се помещава „по съвместителство“ във фирма „Изома“. Специалистите от инспекцията не могат да контролират ежедневно замърсяванията на въздуха, почвата и водите. По тази причина в Русе няма електронна или печатна медия, която да излъчва или публикува бюлетин за скообстановката.

А докато се чака подписът на премиера, РИОС - Русе, не може да премине към т. нар. акредитация на лабораториите за международен арбитраж според изискванията на Европейския съюз. Или казано простичко, ако в Русе специалистите засекат трансгранично замърсяване на околната среда, не можем да се оплачем на международен съд с получените резултати. Те просто са нелегитимни. Както сме нелегитимни самите ние. Защото сме българи.

Лабораторията на РИОС - Русе, в партера на жилищен блок „Явор“